

24 VIII 1924

Estimat Mèrcus: Fanta estava que
fa que tinc la teva carta aquí al meu
cotat i fins ara no l'he pogut llegir,
visita darrera visita. Ha vingut l'Ortiz
i m'ha portat un petit pou de
personius. Aquí en tens la mitat
perquè molt millor que fo et di-
guin la meua confusió davant de
la teva carta.

Per l'amor de Seny Mèrcus, no
li escriguis mai més, ^{ai} fins i tot jo per-
què tu em demanis per què? Oh ataba-
la molt més aiçà que no la con-
fusió que va causar-me la teva car-
ta d'abans d'ahir. Ah, no estic
gou enfadada; no puc fer-te com-
prendre el que va passar-me perquè
ni jo mateixa ho sé. El meu recor-
do que em vas despertar un factic
tan gros de mi mateixa que em
veia incompatible amb tu, que encara

mes pel meu gust, l'equilibri i l'elo-
gància de comportament. I'me altre
tot aquells diàcnics m'havien
afectat tot com una tempesta d'estiu
però de tu, justament de tu em
penigaven fins a l'ànima. Plissey
~~gracia para para para para para~~ ~~para~~
~~para para para para para para para para para para~~
es en mill ni parlar nos. Guana
que em vejis tan mal però no
em pois mai cabal. Ya em passa
dessequido. El que ems em dol
es pensar que ems les meves coses
et tanco el canvi ni mai em
sent, digue d'evolucio. Digues el
que alguins diàcnics, estimat amic,
ni que es la teva valoria alabat
ni que serà alguna cosa per
tu. Bien-me tot com sóc, no fa
es cas de les meves "fotades" i no
mes pensa que a pesar del que
et digui t'estic sempre igual.
Cal que et poses to de pressa per
que per carta mes barallera massa
vint. Sou de just. afectuosament
Perece